

Arrest

nr. 202 461 van 16 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 13 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en geboren te zijn te Brikama op 11 november 1986. Wanneer u veertien bent, in het jaar 2000, overlijdt uw vader E.M.. Hoewel u in de familiecompound, in Misira Brikama, woont, moet u vanaf dan voor zichzelf zorgen. U werkt onder meer als metser om uw scholing te betalen en krijgt ook hulp van burens. In januari 2015 studeert u uiteindelijk af als verpleger en bekomt u uw statuut van State Registered Nurse, u gaat aan de slag in een Health Center in Sanyang, daarnaast heeft u een eigen apotheek, met dubbele naam, Sanyang Drugstore ofte LEM's (L.E.M. Pharmacy), tevens in Sanyang, bent u de eigenaar van een taxi, bent u een activist tegen

vrouwenbesnijdenis en heeft u vormingen hieromtrent en brengt u, met een moto, geneesmiddelen naar afgelegen dorpen in het Foni-district. U blijft in de familiecompound wonen, maar u heeft ook een huurhuis in Sanyang en u koopt er grond met het plan daar te bouwen.

Uw moeder S.S. spoort u aan te huwen met J.S., u aanvaardt door de druk die ze op u legt en door het feit dat u en uw moeder al veel samen meegemaakt hebben en u huwt in het jaar 2012, u krijgt de kans niet iemand voor zichzelf uit te zoeken. J.S. woont tevens in de familiecompound en jullie krijgen een zoon K. en een dochter A.S..

In september 2016 overlijdt uw neef A.M., uw oom F.M., broer van uw vader E.M., wilt dat u met de weduwe huwt, M.S.. Uw oom en uw neef wonen ook in de familiecompound. Uw neef is gestorven aan een ziekte, maar u weet niet de welke, hoewel u bij hem langs geweest bent terwijl hij ziek is. Gezien u nooit hulp van uw familieleden gekregen heeft na de dood van uw vader, wilt u niet huwen met M.S.. Daarbij komt dat u nog getraumatiseerd bent door het gedwongen karakter van uw eerste huwelijk, hoewel u er nu twee kinderen uit heeft en dat u denkt dat ze iets achterhouden over de ziekte van A.M.. Uw familieleden zetten druk op u via uw vrienden en stellen dat ze de hulp van marabouts en de orakels gaan inroepen. Uw oom is tevens zelf een marabout. Op een dag, in februari, wanneer u met de moto onderweg bent voor leveringen, voelt u een druk op de borst, u kan deze niet verklaren, er is niets te zien, sindsdien bent u er van overtuigd dat uw oom u behekt heeft en heeft u gezondheidsproblemen, zowel aan het hart, de keel als het hoofd.

In uw apotheek in Sanyang heeft u een klant, Sa., ze komt bij u voor de behandeling van seksueel overdraagbare aandoeningen en om contraceptie te verkrijgen. Sa. neemt u hierover in vertrouwen. Begin 2016 bent u in haar huis geweest, in Wassadou, in het Foni-district, u voelt dat haar man, M.B., u vijandig gezind is. Op 14 april 2017 bent u met medicijnen onderweg, op de moto, in het Foni-district, u komt van Kampasa, en wordt in een ambush genomen tussen Wassadou en Chabai. Dit door M.B. en drie andere mannen en een vrouw. M.B. stelt dat u samenwerkt met zijn vrouw door haar contraceptiva te geven. Ze nemen u mee naar hun basis over de grens, in de Senegalese regio Casamance, daar krijgt u te horen dat ze deel uitmaken van de MDFC-rebellen. U wordt er 24 uur lang opgesloten en mishandeld. Uiteindelijk laat de vrouw u vrij, ze helpt u via Sinjang naar Bidjona te gaan waar u de bus neemt naar Ziguinchor en daar een dag bij uw verwant B.F. blijft. Erna vertrekt u naar Dakar, alwaar Al.B. u een visum regelt voor België met name voor een conferentie op Europese Unie niveau omtrent landbouw. U reist terug op 12 mei 2017 naar Gambia, waar u de nacht doorbrengt in de Bara Ferry terminal en de volgende dag vertrekt van op Banjul Airport, via Dakar, naar Brussel met de maatschappij Brussels Airlines. U komt op 14 mei 2017 in België aan en u gaat naar de conferentie met Al.B. Deze raadt u aan asiel aan te vragen in Duitsland, maar u doet opzoeken en u komt tot de conclusie dat u asiel aanvraagt in het land waar u toekomt. Dit doet u dus, in België, op 24 mei 2017.

Ter ondersteuning van uw asielmotieven dient u de volgende documenten in; een Belgisch Schengenvisum (011702920, gelding van 10.05.2017 tot 01.06.2017) afgeleverd in Dakar op 28 april 2017 in uw paspoort PC540366. Uw registratie als verpleger, een certificaat van Wassukafo, uw schoolkaart, een resultatenkaart van Gambia College, het bewijs dat u een opleiding voor Community Health gevolgd heeft, uw kaart van het ministerie voor Health en Social Welfare als state registered nurse, een loonafschrift van dit ministerie, het verzekeringsbewijs van uw wagen, de licentie voor deze wagen, het verkoopbewijs van deze wagen, foto's van uw apotheek, rekeningen van uw apotheek, foto's van een kapotte wielop, bewijs voor het verkoop van uw land in Sanyang, artikels van The Guardian, fas.org, News Trust, Pa Nderry, The Independent, The Point, Bright Education, en twee artikels waar geen bron bij vermeld staat omtrent een overval en een moord in Gambia, en een bankafschrift van Trust Bank.

B. Motivering

Het CGVS kan geen geloof hechten aan de door u ingeroepen nood aan internationale bescherming, hierdoor komt u niet in aanmerking voor het statuut van vluchteling zoals bepaald in de Geneefse Conventie of het statuut van subsidiair beschermde. Algemeen kan het CGVS stellen dat u niet verder raakt dan algemene en vage verklaringen en dat u de bescherming van uw eigen overheid niet probeert in te roepen. Het CGVS kan dan ook niet anders dan vaststellen dat uw verklaringen een gesolliciteerde indruk nalaten, deze indruk wordt versterkt door een paar belangrijke tegenstrijdigheden op cruciale punten.

Vooreerst komt u met een Belgisch Schengenvisum naar België (011702920, geldig van 10.05.2017 tot 01.06.2017) afgeleverd in Dakar op 28 april 2017 voor uw paspoort PC540366 dat u zelf indient (zie administratief dossier). Het CGVS beschikt over uw visumaanvraag (zie administratief dossier). Over uw visum stelt het CGVS vast dat u eerst zo veel mogelijk verantwoordelijkheid van uw eigen persoon wilt afschuiven op ene Al.B. die alles voor u regelt en uw visum bij zich heeft (CGVS p. 5). Er op gewezen dat uw visum in uw eigen paspoort zit, stelt u dat Al.B. ook uw paspoort bij zich heeft (CGVS p. 8). U stelt u dat de submittie van het visum op 28 april 2017 gedaan wordt, maar dat er u in de ambassade van België niets gevraagd is, Al.B. regelt volgens u alles en u moet enkel een vingerafdruk geven en

een foto laten nemen, u stelt dat Al.B. ook betaald heeft, maar u weet niet hoeveel (CGVS p. 5). Hier wilt u dus duidelijk alle verantwoordelijkheid ontlopen. U stelt dat Al.B. u een visum regelt, maar erg vaagweg, op basis van een landbouwconferentie in Europa (CGVS pp. 9-10). Wanneer u geconfronteerd wordt met de informatie die het CGVS heeft uit uw visumdossier verandert u uw verklaringen, zo blijkt dat u weet dat er een dossier moet ingediend worden om een visum te verkrijgen (CGVS pp. 22-23), waarop u echter meteen stelt dat u zelf geen dossier aangemaakt heeft. Zo blijkt u alweer de verantwoordelijkheid buiten uzelf te leggen, het staat ook vast dat u uw verklaringen aanpast in functie van de vragen van de behandelende ambtenaar. Dit hoewel u de kans krijgt een inzicht te geven in de manier waarop u het visum verkregen heeft, zoals blijkt uit de volgende passage waarin u geconfronteerd wordt met informatie uit uw dossier (CGVS p. 23); "Natuurlijk de reden waarvoor u naar België komt is heel specifiek, u zegt zelf iets met de EU en met landbouw? Deze man heeft alles geprocessed, ik ben geen landbouwer, ik werk met geen enkele ngo die daarmee werkt, ik heb mijn business en werk met ministerie van health, ik ben een verpleger. Wat is Exchange crossroads for Economic Integration of Associated Cooperatives? Hoe? Exchange crossroads? Ja? Nee nee ken ik niet Dus in uw visum dossier, dat is geregeld voor uw problemen, al begonnen, ik geef u de kans om eerlijk te zijn over uw redenen waarvoor u naar Europa kwam? De problemen die ik heb zijn die twee ja, die heb ik, over de visum en documenten, ik weet er niets van, los van de laissez passer weet ik niets, ik werkte niet met die ngo, ik heb mijn problemen Ik heb niet gezegd dat het een ngo is. Hoe? U zegt, een ngo, maar ik heb nu nergens een ngo vermeld, of dat het een is, die Exchange crossroads is inderdaad een ngo, die uw visum regelt, maar u zegt het niet te kennen, ik zeg niet dat het een ngo is, maar nu zegt u dat zelf, dat toont toch aan dat u er meer over weet." Hierop krijgt u nog een kans om de waarheid te vertellen (CGVS p. 24), maar u begint alweer over de rol van anderen in uw visumdossier. Hierop wordt u opnieuw met uw eigen visumdossier geconfronteerd, namelijk met het feit dat het lijkt alsof uw aanvraag, en de documenten hiervoor nodig, al dateren van voor de problemen waarvoor u Gambia verlaat (CGVS p. 25); " Dus de eerste referentiebrief voor uw aanvraag is 4 april 2017, tien dagen voor u het probleem heeft, hoe verklaart u dat? Ik heb geen idee, daarover over het proces van het visum, de man zei me, elke stage, zal ik zeggen, het geld dat u nodig heeft, om te sturen, naar mij, als ik niet in gambia ben, Mu. gaat naar mijn vrouw en haalt het geld om hem te geven, over de visum, ik heb geen idee niets. Waar woont Al.B. in Gambia? Ook in gambia Waar? Mijn vriend weet waar hij woont, ik niet nee nee, maar mijn area denk ik, want die man praat niet te veel. Dat is wel erg gepast voor u natuurlijk? (zwijgt) Dus op vier april schrijft de directeur van ECEIAC een brief, met uw naam op 4 april, dat u al bent uitgenodigd voor die conferentie Dat weet ik niet nee nee Ik lees het u voor "This is to certify that Mr. M.L.E. Guaranty Fund Manager is invited to Belgium to participate tot he 28th meeting of ACP-EU economic and social interst groups, organised by the European Economic and Social Committee (EESC) on 15-16 may 217 at it headquarters, located at 99 rue Belliard, 1040 Brussels, Belgium. Zwijgt En er is de uitnodiging 10 april '17 op uw naam voor die meeting, getekend door Y.S. President of the ACP- EU Follow up Committee. Maar u weet niet hoe dat werkt? Elk proces, geef me geld, ik gaf 100 000 dalasi, ik weet niet hoe ze het doen." U blijft enige verantwoordelijkheid dus ontwijken door te zwijgen of over te gaan tot vage verklaringen, echter, opmerkelijk de behandelende ambtenaar wijst u er op dat uw handschrift overeen lijkt te komen met het handschrift dat de aanvraag ingevuld heeft (CGVS p. 25), hierop bevestigt u dat het om uw handschrift gaat en dat u zelf de aanvraag ingevuld heeft (CGVS pp. 25-26), dit terwijl u in eerste instantie dus stelt enkel een foto en uw vingerafdrukken ingediend te moeten hebben. Toch gaat u gewoon verder in uw procedé van de verantwoordelijkheid volledig buiten uw persoon te leggen (CGVS p. 26); "Ok, maar u bevestigt dat het uw handschrift is hier, dus u heeft alles ingevuld, u kent de naam van Y.S., u weet dat het een ACP-EU meeting is dan, u kent de datums, het adres, alles, maar nu doet u alsof u het niet weet, er staat dat u guaranty fund manager bent ook er staat dat de ngo van Brikama is, dat weet u dus allemaal en is erg specifiek (controleren) Hij zette alles op het papier, zei, schrijf alles over, hij kan niet schrijven Waarom kan hij niet schrijven? Hij ging niet naar school, Mb., Eb., hij zei dat ik het moest schrijven. Hij werd afgewezen, ik vroeg waarom, hij zei, bij franse ambassade, daarom. Misschien kan u dat ook opvragen. Maar eerst zei u dat u met Al.B. ging?Ja En dat u enkel foto moest laten maken en vingerafdrukken en voor de rest niets? Ja maar het formulier, ja ik vulde het in, we rushten tegen de tijd, u vroeg wat de ambassade me vroeg, maar als u het hele proces zou vragen, zou ik eerlijk geweest zijn en niet liegen Dus u bent geschoold en u houdt zich eerst van de domme, dan blijkt u wel zaken te weten over het visum, Dus zo lijkt het alsof u het wilt verbergen? Nee nee, hoe kan iemand als ik iemand betalen om naar europa te smokkelen als ik die problemen niet heb ik mijn leven, dat zou ik niet doen, als ik dit doe, ik ben echt wanhopig, ik leefde echt goed in gambia, twee compounds, mijn job, alles, maar hier gaat het moeilijk zijn om te werken, ik had business, dan zou ik niet gekomen, ik ben prosecuted, ik zou nooit komen, ik zou school hier willen leren en komen en gaan, maar sinds ik hier ben, verlies ik gewicht, alles wat gebeurt, denken ja.

Soms uit wanhoop doe je iets, dat je nooit zou doen, ik was hulpeloos alles was slecht in mijn leven, anders zou ik het niet doen. Hoe kwam Al.B. aan het birthcertificate? Mu. stuurde het voor mij, alles wat ik nodig had dat Al.B. vroeg, hij stuurde de kopie Maar eerst zei u dat u enkel de laissez passer deed? Ja en deze, de geboortecertificaat, ook, dat enkel dat, dat was bij mij, thuis, Mu. haal het, zei ik hem. Die andere is het enige document voor mezelf.” **In deze passage is het erg duidelijk dat u uw verklaringen slechts aanpast in functie van de vragen en dat u niet samenhangend kan aangeven dat u slechts een beperkte verantwoordelijkheid in het verkrijgen van het visum heeft gehad. U probeert duidelijk informatie achter te houden over uw eigen rol. Hierdoor doet u zelf afbreuk aan uw eigen geloofwaardigheid, en hieruit blijkt een grote mate aan doordachtheid uit uw manier van antwoorden.**

U wordt er verder op gewezen dat u zich in Dakar bevindt, de Senegalese hoofdstad. Deze is verder verwijderd van de Casamance-regio dan uw thuisland Gambia, dat aan de Casamance grenst (CGVS pp. 28-29). U bevestigt zelf dat er geen MFDC in Dakar zitten (CGVS p. 28). Echter, toch keert u terug naar Gambia, op 12 mei 2017 en verblijft u er nog een dag, in plaats van uit Dakar naar Europa te vliegen (CGVS p. 5). Dit is nog opmerkelijker gezien de vlucht naar Brussel die u op de 13de mei vanuit Banjul neemt, via Dakar gaat (CGVS p.4). Als u vindt dat u in uw eigen land geen bescherming kan zoeken, is het dus logischer om gewoon vanuit Dakar te vertrekken, gezien u uw visum daar regelt. U wordt hier dan ook meermaals op gewezen. hierop geeft u steeds opnieuw de verantwoordelijkheid uit handen en stelt u dat Al.B. de controle over alles heeft, over uw eigen paspoort en over uw visum (CGVS pp. 5-6, pp. 29-30) en dat u niet naar uw dorp Brikama terugkeert (CGVS p. 5), in hiding bent en enkel in de terminal van de ferry's en de luchthaven bent (CGVS p. 22, pp. 29-30). U stelt herhaaldelijk dat het de smokkelaar is die u in feite dus verplicht terug te keren naar Gambia. Dit is sowieso weinig concreet te noemen, het is u die de smokkelaar betaalt en hulp bij hem zoekt. Zoals hierboven al besproken bent u duidelijk meer op de hoogte van de getroffen regelingen omtrent uw visum dan u zelf wilt aangeven, **dus als u daadwerkelijk een vrees, in Gambia heeft, kan u duidelijk aan de smokkelaar aangeven dat u - vanuit Senegal - niet naar Gambia wilt terugkeren. Bovendien blijkt u na uw vertrek uit Gambia nog op 14 april 2017, vanuit Dakar, zij het onrechtstreeks, contacten gehad te hebben met de Gambiaanse overheid om een laissez passer en een geboortecertificaat te regelen bij de bevoegde instanties, dit via uw vriend Mu., en op vraag van de smokkelaar Al.B.. (CGVS p. 23, p. 26). Het is op zijn minst merkwaardig te noemen dat u de Gambiaanse overheid vertrouwt om documenten af te leveren die uw vertrek moeten regelen, maar niet om bescherming voor uw problemen te zoeken.**

Het CGVS stelt vast dat u op geen enkel moment concreet bescherming zoekt bij de Gambiaanse autoriteiten. Zo heeft u het er over dat de MFDC-rebellen tot de Jola-etniciteit behoren en uw stam, de Mandinka, viseren (CGVS p. 6) U roept dan ook in dat de Jola in de politie en het leger zitten en u dus niet kan weten met wie u te doen heeft (CGVS p.6, p. 16, p. 17). Volgens u zijn de Jola minder geschoold dan de Mandinka en hebben ze daarom een grudge (CGVS p.17). Echter, blijkt verder op dat de vrouw met wie u een relatie heeft, buiten uw huwelijk, Mabinta Badjie tot de Jola behoort (CGVS p.22), u bevestigt dat dus niet alle Jola tegen Mandinka zijn, waarop u zelfs zegt dat er gemengde huwelijken mogelijk zijn. Hierbij stelt u meteen dat u niet kan weten wie tegen de Mandinka is en wie niet (CGVS p. 22). Het CGVS kan echter niet anders dan vaststellen dat u nooit heeft geprobeerd om het te weten, gezien u de bescherming van de politie of het leger niet zoekt. “Internationale bescherming is er natuurlijk voor mensen die niet kunnen beschermd worden door hun eigen overheid, maar u zocht die bescherming niet? Ja, ik gebeurde het niet, want ik weet het brengt niets op als ik ga. Dertig jaar zijn de rebellen er al, en niets is gedaan aan hen, je weet niet wie te vertrouwen bij praten, jola's kunnen allemaal mandinka spreken, je kan dat denken, dat ze mandinka zijn, maar is niet zo. (CGVS p. 17)” Of nog ; “Ging u ooit in het algemeen naar de politie? Of heeft u bescherming gezocht in Gambia? Over familie gaat niet Over rebellen? Die mensen, zelfs de politie, sommige zijn rebellen, de vorige president, het is zijn stam, Jola, sommige soldaten, zijn rebellen, politie ook, intelligence sommige zijn rebellen, sommige burens zelfs, ook. Ze zeiden dat Jammeh Casamance rebellen steunt. Maar u zei zelf, Jammeh is weg, wie is de nieuwe president? Adama Barrow Wat zegt hij over MFDC Hij zei dat ze zullen samenwerken met Senegal en hen bevechten, maar ze deden nog niets Maar hij is geen bondgenoot van MFDC? Kan op dit moment niet gezegd worden nee. Is barrow mandinka? Ja Dus is er geen tribe affiliatie met de MFDC? Nee (CGVS pp. 16-17). U beseft dus zelf dat de politieke situatie in Gambia veranderd is en dat de Mandinka eigenlijk de macht hebben via president Barrow, u stelt zelf dat er geen stam affiliatie meer is tussen de rebellen en Gambiaanse overheid. Bovendien stelt u zelf dat de rebellen actief zijn in het Foni-district op de grens met Senegal (CGVS p. 6, pp. 17-18), alwaar u niet vast woont en enkel professioneel actief bent (CGVS p. 3). **Er is voor u dus weinig reden om aan te nemen dat de politie op de luchthaven in Banjul banden met de MFDC heeft.**

"Maar u keert terug naar gambia, voor de vlucht, maar u gaat niet naar de politie of het leger? Ik was in de terminal en dan airport, ik ging niet weg Maar er is politie op de luchthaven? Ja maar ze kunnen niets doen, ze zeggen, we nemen je statement, ze hebben geen fuel om armed robbers te arresteren, ze vonden de schuldige nog altijd niet. Die jongen die gedood is (artikel) ze weten niet door wie, mijn eigen vader, hij was gedood door de rebellen maar nog altijd geen recht Maar dat is 17 jaar geleden? Ja, maar deze heel recent Maar het gaat over overvallers, iemand kan in België ook sterven in een overval, dat is niet hetzelfde als rebellen die u arresteren en mishandelen? Deze rebellen zaten in deze armed robber dingen, alles meenemen in de bush, we weten dat ze dat doen, in gambia, in afrika, nee in gambia, enkel de rebellen hebben een wapen, en de leger, geen burger, dat gaat niet, in gambia, enkel jagers, maar die gesofisticeerde wapens nee, jagers hebben enkel zo'n lange, een kartu, die kan je thuis hebben, maar die moeilijk wapens, nee enkel rebellen en de staat." Volgens u kan de politie op de luchthaven niets doen, dit ondersteunt u door een artikel in te dienen waaruit moet blijken dat de politie geen brandstof heeft om gewapende overvallers te arresteren (zie administratief dossier, CGVS p. 22) en uw vader zelf gestorven is door toedoen van rebellen, zeventien jaar geleden zonder dat dit ooit opgelost is (CGVS p. 22). U wilt uw eigen motieven ondersteunen met algemene artikels, maar over wat u overkomen is zijn er geen artikels (CGVS p. 28), waarop u stelt dat er in Afrika de toegang voor de media moeilijk is. Echter, zo blijkt, u zoekt de situatie op, u heeft het zelfs over een lowrate conflict met de MFDC (CGVS p. 29). Het feit dat u de situatie opvolgt, toont aan dat u ook in Gambia, de mogelijkheid heeft dit in te schatten, maar toch zoekt u er geen bescherming. Bovendien, en u wordt daar ook op gewezen, lijkt het of u research doet, en uw inspiratie over uw asielaanvraag net uit deze artikels haalt (CGVS p. 29). Eens in Senegal zoekt u immers ook geen bescherming. Ging u naar de politie of het leger in Senegal, zij bevechten natuurlijk de MFDC? Nee, ik ging er niet, het is beter dat je die rebellen ontwijkt, dan naar leger of soldaten gaat, ze konden al die jaren al niets aan hen doen, ik vind als je er gaat, gewoon waste of time, ze gaan nooit je probleem oplossen, ik wil gewoon wegblijven van hen, veel dingen jagen me op, enige optie, heel die regio ontvluchten en een nieuw leven, elders. Maar de MFDC is in Casamance, niet in dakar? Ja ja maar hele regio, sommige zijn in senegal, zelfde zaak, zelfs in guinée bissau (CGVS p. 28)." Ook hier gaat u enkel uit van veronderstellingen, en van wat volgens u de algemene situatie is, u probeert de bescherming dan ook niet te zoeken. **U baseert zich dan ook nooit op uw eigen persoonlijke situatie.**

U stelt tevens dat u uw eigen familie niet kan aangeven bij de politie (CGVS p. 14). Echter, u vecht rond zaken die een taboe zijn in Afrika, zoals vrouwenbesnijdenis (CGVS p. 14), en u brengt zichzelf hiervoor in risicovolle situaties, waarbij u uitgescholden wordt en soms bekogeld wordt met stenen (CGVS p. 15, p. 29). Maar u bent iemand die dat risico neemt om door de gemeenschap uitgescholden te worden om fgm te bevechten? Ja klopt Maar dan, dezelfde persoon, u, heeft die problemen met zijn familie, voor dit huwelijk, en geen politie In afrika gaan mensen niet naar de politie voor hun familie. Maar u zegt zelf dat mensen ook niet over fgm praten, maar dat doet u wel, en vooral u zegt dat u eigenlijk onafhankelijk bent van uw familie, want alles wat u deed, u betaalde er voor, door te werken of de burens hielpen u, dus waarom zou u niet naar de politie gaan? Dat is anders, mensen gaan je uitlachen, waarom deed je dat, veel woorden, nog meer trauma, nog meer dan wat ze je aandeden, door hen naar de politie te nemen, mensen zullen zeggen, blood is thicker. Maar u zegt dat uw gezondheid in gevaar is door uw familie, via die hekserij, dat lijkt me erger in uw perspectief dan gewoon "mensen" die zeggen dat u uw familie verraden heeft. Mensen gaan er over praten, in afrika, zelfs mijn oom als hij me wilt slaan, gaat hij me slaan als een klein kind, dat is onze cultuur, ik kan niets terugdoen, anders meer curse voor mij, hij vocht zijn oom, hij is damaged, hij is cursed, dan nog andere orakels, marabou's die me meer aandoen door hem, ze kunnen je leven, vernietigen. Ging u ooit in het algemeen naar de politie? Of heeft u bescherming gezocht in Gambia? Over familie gaat niet. (CGVS p. 16)"

U legt er dan ook wel erg de nadruk op dat u uw familie niet kan aangeven aan de politie. Erg opmerkelijk, verderop in het gehoor verklaart u zelf al eerder naar de politie geweest te zijn, in juli 2016, wanneer u uw familieleden er van verdenkt uw taxi beschadigd te hebben, u toont foto's, op uw telefoon, tijdens het gehoor en u dient deze na het gehoor in (zie administratief dossier). Op deze foto's is een man in uniform te zien, waarvan u zelf stelt dat het om de politie gaat (CGVS p. 31, foto's zie administratief dossier). U stelt zelf dat u denkt dat het om een provocatie van een familielid gaat, omdat ze u niet willen zien vooruitgaan in het leven. Toch willen deze zelfde familieleden, dat u met de weduwe van hun overleden broer of zoon huwt (CGVS p. 32). U wordt er dus op gewezen dat dit tegenstrijdig is met uw stelling dat u uw eigen familie niet kan aangeven, het blijkt dat u, al voor de problemen rond het huwelijk waar ze u willen in dwingen, uw familie al heeft aangegeven bij de politie. Hierop zegt u dat u in het geval van de taxi fysiek bewijs heeft, in tegenstelling tot een huwelijk, dat volgens de politie een familiezaak, zonder fysiek bewijs is (CGVS p. 32). Echter, dit is een veronderstelling, gezien u nooit geprobeerd heeft uw familie aan te geven over het gedwongen huwelijk.

Bovendien, u bent eerder uitgebreid bevraagd over het al dan niet naar de politie gaan en toen heeft u volgehouden dat u uw familie niet kan aangeven, en nooit naar de politie geweest bent, wat deze tegenstrijdigheid in uw gedrag en uw verklaringen nog versterkt.

Daarnaast kan u ook **geen duidelijkheid scheppen in uw verhouding met uw familie, zo benadrukt u doorheen het gehoor uw onafhankelijkheid van deze familie, maar kan u daar nooit erg duidelijk over zijn.** Zo stelt u dat de familie niet united is, omdat u, als verpleger, niet weet aan welke ziekte uw neef A.M. (CGVS p. 6) eigenlijk gestorven is (CGVS p. 31). Dit is op zich vaag te noemen, gezien de dood van uw neef net de oorzaak van uw problemen met uw oom F., de broer van uw overleden vader, (CGVS p. 6) uw tantes, M.M., F.M. en J.M. en de rest van de familie is (CGVS p. 12). U stelt vaagweg dat ze de ziekte willen achterhouden, maar u weet niet waarom (CGVS p. 7, p. 31). Dit is echter ook een reden waarom u met M.S. uw schoonnicht, zou moeten huwen (CGVS p. 6). Nochtans bent u A.M. zelf gaan bezoeken om hem te helpen, hij stelt dat alles in orde zal komen (CGVS p. 31). Er kan van u, als gevormd en staats-gecertificeerd verpleger met een eigen apotheek (CGVS pp. 3-4, p. 7, p. 14, p. 24, p. 29), echter verwacht worden dat u toch minstens een idee over zijn ziekte heeft. U legt erg de nadruk op de breuk tussen u en de rest van uw familie. Echter, zo blijkt dat u in één compound woont (CGVS p. 31), waar ook uw oom en uw neef wonen, in Misira, waar uw vrouw J.S. (CGVS p. 6) en uw moeder S.S. (CGVS p. 10) nu nog wonen (CGVS p. 10, p. 32). Er op gewezen dat het vreemd is dat u eerst stelt dat de familie geen eenheid is; stelt u het volgende; "U zegt dat u niet united bent, dat ze niets over u weten, maar dan woont u in dezelfde compound Het is als een crocodile smile, hate deep in mij, zo is het in afrika, veel familie, maar geen unity, ik kan u een foto tonen, Ik had taxi, mijn auto, die ik gebruikte, ik vond mijn wielen, broken in pieces, er kwam een politiemann, toont op foto (op gsm) Wie brak het dan? Ik weet het niet, we vonden niemand, een van de broers, Ba., mensen sliepen, ze hebben het gesplit toen ik wakker werd zag ik het, je weet nooit wie het echt is, misschien iemand die ze betaalden. U denkt dat het een familielid is? Ja, provocatie, als het andere persoon is, zou het gewoon wegsnijden, maar ze smeten het voor mijn deur. Wanneer was dit? Augustus de datum is er, (zoekt) juli 2016 (toont op gsm) U had dus al problemen met dezelfde mensen, van uw familie? Ja ja, al voor het geforceerde huwelijk Waarom? Ze willen me niet zien vooruitgaan, ik laat iedereen moven, ik werk, ik ga naar school, ik help mezelf, zonder iemand, niets komt naar mij als magic, ik werk er voor, ik weet niet wat ze voor me denken, dit denk ik. Maar die mensen die u envy'en willen dat u trouwt met de vrouw van hun overleden zoon Of broer ja Dus u ging eigenlijk al voor de echte problemen met uw familie, naar de politie om iets wat zij deden te rapporteren, terwijl u zegt dat u familie niet kan aangeven aan de politie, dus die hele stelling valt in het water? Nee, een ding, dit is met fysiek bewijs, maar over het huwelijk er is geen fysiek bewijs, je kan niet zeggen, dat je met iemand moet huwt, ze zeggen dat is familie issue, maar dit is anders met fysiek bewijs, violent attack U had ook een huis in Sanyang? Dat huur ik, ik heb een land in Sanyang waar ik wilde bouwen, voor mezelf om weg te verhuizen van hen, om op mezelf leven, dat was mijn plan. Zijn uw vrouw en uw moeder nog in die compound? Ja in Misira ja, twee weken zei mijn man dat ze de ceremonie voor het huwelijk al deden voor de vrouw, zonder mij. (CGVS pp. 31-32)"

Deze verhouding met uw familie is primordiaal te noemen in het karakter van het huwelijk waar ze u willen in dwingen. Het is op zich al opmerkelijk dat u zelf stelt dat uw familie niets over u weet (CGVS p. 12), ook uw oom en uw neef niet, maar dat ze dan wel willen dat u met de weduwe huwt. U legt immers zelf erg de nadruk op de afgunst die uw familie voor u heeft en op het feit dat ze u waarschijnlijk al voor de dood van uw neef tegenwerken door uw taxi te vandaliseren (CGVS pp. 31-32), in augustus van het jaar 2016, terwijl uw neef sterft in september (CGVS pp. 12-13). Uit het feit dat deze familieleden druk zetten op u om te huwen (CGVS pp. 11-13) kan echter geen vrees of risico worden afgeleid, gezien u onafhankelijke inkomsten heeft en zich gemakkelijk zou kunnen onttrekken aan het leven in een familie compound met deze personen. Het CGVS beseft dat er gearrangeerde huwelijken bestaan waarbij een man in een positie kan geplaatst worden waar hij zich niet in wilt bevinden, waar u dan ook artikels over indient (zie administratief dossier), maar het is duidelijk dat u zich niet in een kwetsbare positie bevindt hieromtrent en in staat bent om zelfstandig eigen beslissingen te nemen. **U benadrukt immers doorheen het gehoor dat u zichzelf onderhoudt en van niemand hulp krijgt, u betaalt uw eigen studies sinds uw vader in het jaar 2000 overleden is** (CGVS p. 10, p. 15). U werkt zelf om dit te bereiken en u kan eerder op de steun van uw burens rekenen dan van uw eigen familie (CGVS p. 15). **Zo zet u uw onafhankelijkheid ten opzichte van uw familie in de verf.** U stelt bovendien zelf dat u grond heeft in Sanyang, iets wat u zelfs aantoonst met een attest dat u indient (zie administratief dossier), en er zelfs al een huis huurt (CGVS p. 32). U legt zelfs erg de nadruk op het feit dat u een goede job heeft en twee compounds en dat u wilt sparen om naar de universiteit te gaan (CGVS p. 22, p. 24, p. 26). U kan zich dus perfect buiten de familiecompound vestigen. Hierop gewezen stelt u dat u het geld gebruikt heeft voor uw reis naar Europa, wat natuurlijk geen verschonende grond is voor het verleden, namelijk voor uw vertrek.

Het blijkt dus dat niet enkel uw moeder en uw vrouw nog altijd in die compound zijn, maar tevens ook uw kinderen (CGVS p. 11), bij de familie met de welke u al sinds oktober 2016 (CGVS p. 13) een probleem heeft. Dit toont andermaal aan dat uw verklaringen over de problematische relatie met uw familie niet coherent zijn.

U heeft het over **het trauma** van uw huwelijk met J.S. (CGVS pp. 11-12), als reden om niet te huwen met uw schoonnicht, maar ook hier kan u niet in overtuigen. Zo geeft u eerst aan dat u uw huidige vrouw huwt, omdat u uw moeder als het ware een plezier wilt doen, jullie maakten immers samen al veel mee. Dit is toch verre van dwang te noemen is, maar het wijst eerder in de richting van een gearrangeerd huwelijk. Het is niet omdat een huwelijk niet liefdevol is dat er een vrees aan verbonden is, laat staan een trauma. U kan de natuur van uw huwelijk dan ook niet echt aangeven; "2016? Ja, na de 40 dagen, zijn vader en de andere familieleden, ze riepen me en zeiden dat ik de vrouw moet erven, ik zei hen, dat ik het niet wil, want mijn eerste huwelijk, mijn moeder heeft me al gedwongen, ik had veel met haar meegemaakt, mijn moeder, dus ik wilde het doen voor haar, het is al een trauma, zij wilden er nog een op bovenop doen. Wilt u uw eerste vrouw dan scheiden? Nee, ik deed het voor mijn moeder, maar het is nog een trauma. Maar u bent nu in Europa, zou u willen dat uw vrouw naar europa komt? Ja met mijn kinderen als ik de kans had, dat is de band tussen ons nu. Maar buiten de kinderen is het gewoon een gedwongen huwelijk? Ja Maar bedoelt u geforceerd of gearrangeerd, dat is niet het zelfde? Maar geforceerd is gedwongen gearrangeerd, gearrangeerd, is dat ze iemand voor je zoeken en je instemt, maar ze is mijn moeder. Maar u kiest het te doen voor uw moeder, omdat zij het u vraagt, dat is niet dwingen, dat is uw keuze. Mijn moeder koos het, voor mij en forceerde me het te aanvaarden. Hoe forceerde uw moeder u dan? Ze zette veel voorwaarden op mij, ze belde me op werk, ze zei ik ben moe, ik heb niemand me te helpen ik ben alleen in huis. In afrika, als je ouders je iets zeggen en je er tegen ingaat, dat is een taboe, dan gaan mensen je zien als iemand die zijn ouders niet respecteert. Buiten god en de profeet, enkel de ouders moet je gehoorzamen. Je gaat getraumatiseerd zijn, maar je moet het volgen. Waar was uw zus dan? Ze was gehuwd Hoe heet haar man? Suleyman Sango Maar u aanvaardde het voorstel van uw moeder? Ik aanvaardde het niet met vrije wil, daarom is het geforceerd. Ok, maar het lijkt niet geforceerd, u zegt letterlijk dat u het doet voor uw moeder omdat jullie samen veel meemaakten, dat is niet hetzelfde als zeggen dat uw moeder u dwingt, lijkt toch eerder omdat u akkoord bent dan? Door de druk die ze op me legt, anders zou ik iemand kiezen en haar zeggen, moeder die kies ik, ze gaf me die kans niet, ze zette me onder druk. 2012 huwt u? Ja Maar dan bent u 26? Ik was 25 ik ging 26 worden. (CGVS p. 12)." U blijkt de druk af te kunnen houden tot u al een eind in de twintig bent, u stelt zelf dat u alles doet om zichzelf te kunnen onderhouden en te studeren (cf. supra), het feit dat uw moeder wilt dat u met iemand huwt en wat druk zet, weerlegt dus niet dat u onafhankelijk bent, zichzelf kan ondersteunen en uiteindelijk zelf kiest het huwelijk te aanvaarden. Verderop kan u ook geen duidelijkheid scheppen over uw huidige band met uw vrouw, met wie u een - voor u- traumatiserend huwelijk zou hebben gesloten (CGVS pp. 21-22); Houdt u van uw vrouw? Of ik van haar hou? Ja? (lacht), nu ja, we hebben kinderen, ik hou van hen. Apprecieert u haar? Ik hou van (stopt), ik apprecieer haar, maar ik hou van mijn kinderen, ik heb een girlfriend. "

Daarnaast stelt u dat uw familieleden druk op u zetten om te huwen met M.S., door te dreigen met hekserij en deze later ook uit te voeren. **Hekserij is natuurlijk geen objectief aan te tonen element. Zelfs als u subjectief gezien gelooft in deze hekserij, dan gaat het nog om een bijgeloof en onderschrijft u dit niet met objectief waarneembare feiten.** Echter alles blijft vaag, u stelt eerst algemeen dat "ze" naar marabou's gaan om u te beheksen en zo druk op u zetten om te huwen met M.S. (CGVS p. 13). Daarbij komt dat u verder plots stelt dat u denkt dat uw oom F. zelf een marabou is (CGVS p. 15), wanneer u gevraagd wordt uit te leggen wat "orakels" zijn. De beheksing is voor u een trauma, u heeft sindsdien gezondheidsproblemen (CGVS p. 14). U krijgt de kans krijgt om dieper hier op in te gaan en amper iets kan vertellen dat algemeenheden en vage veronderstellingen overstijgt, u kan enkel vaagweg stellen dat iets u raakt wanneer u op de moto rijdt (CGVS pp. 13-14). De vaagheid omtrent uw verklaringen doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Bovendien merkt het CGVS op dat u de ruimte gekregen hebt om nog documenten door te sturen omtrent uw gezondheidssituatie maar u dit nagelaten heeft, dit terwijl u op 1 september 2017 wel andere documenten indient (zie administratief dossier).

Over uw problemen met de MDFC-rebellen stelt het CGVS al uitgebreid dat het weinig waarschijnlijk is dat u geen bescherming heeft gezocht, daarnaast wijst het CGVS ook op de vaagheid van de door u aangehaalde feiten. Vooreerst stelt u dat M.B. en zijn MFDC-rebellen zeggen dat u tegen hun cultuur ingaat (CGVS p. 20), u geeft M.B.s vrouw, Sa. (CGVS p. 18), immers contraceptie en u bent een FGM-activist. U stelt zelf dat de Gambiaanse overheid zowel familieplanning als anti-FGM campagnes ondersteunt en FGM verboden heeft (CGVS p. 14, p. 19), u kan dus op hun steun rekenen. U stelt zelfs letterlijk dat u de bescherming van de overheid tegen de MFDC kan inroepen als ze u beledigen omdat u tegen FGM bent (CGVS p. 29).

U kan algemeen uitleggen wat de MFDC is, sinds wanneer ze bestaan, waar ze voor strijden en waar ze gelokaliseerd zijn, hoe het geweld nu is (CGVS p. 17, p. 29), maar over wat u zelf overkomen is blijft u opmerkelijk vaag, u stelt dat u door M.B. en vier anderen in een ambush wordt gezet tussen de dorpen Wassadou en Chabai in het Foni-district (CGVS p. 18) en ze brengen u naar de "bush" in Senegal, u weet echter niet precies waar, en u kan stellen dat het een modderhuis is waar u mishandeld wordt, en dat u na 24 uur door een vrouw vrijgelaten wordt. Opmerkelijk is het dat u wanneer het over deze asielmotieven gaat zelden rechtstreeks op de vraag antwoordt, zoals blijkt uit de volgende passage (CGVS pp. 19-21); "Heeft u ooit M.B. gezien? Een keer in zijn huis, hij was wel niet zo vriendelijk, ik ging per ongeluk in hun compound Wanneer was dit? Vroeg 2016 Dus u komt op die ambush en wat gebeurt er? Ze zetten mijn motorbike en mij in hun pickup en alle drugs en alle money op mij en nemen me naar hun basis in de bush Is dat bij een dorp?Nee, in de bush, go go go, tot het donker was, dan namen ze me naar hun basis Welke dag was dat? 14/04/17 dezelfde dag, ambush tussen 7-8 Badjie is MFDC? Ja een rebel van hen Wist u dat al eerder? Nee Hoe wist u het dan? De vrouw die me hielp te ontsnappen, zei me hij is lid en hoge figuur van de rebellen, hij gaf commando's, sla hem en stop dan, ik weet dat hij influence heeft Was de basis in Gambia of Senegal? Senegal in de bush van de Casamance Hoe lang was u daar? Minder dan 24u Hoeveel mensen? Enkel ik was daar Geen rebellen? Rebellen? In de basis? Ik zag sommige mannen, maar ik had distress, ik kwam met 4 ze namen me naar het huis, ze mishandelden me, ze zeiden waarom beledig je onze cultuur, onze ouders, ze vroegen me hun taal te spreken. [...]Kan u het huis waar u in zat omschrijven? Het is een modderhuis, er is geen vloer of tapijt, er zijn gaten in, en heel donker, klein raampje in de top, dat ja. Er is een barreldoor, heel groot, groot slot. Droegen ze een uniform? Een droeg militair camouflage met jeans, andere overall, die grote zakken hebben, die zaken, ja die zaken. En kaki is het ja. Hoe bent u dan ontsnapt? Ze hebben me mishandeld, mijn hoofd in water, woorden, jij mandinka, je beledigt onze mensen, praat onze taal, kan ik niet, ze hebben me daar gezet, de volgende dag, kwam niemand, na minder dan 24u kwam die vrouw, ze kwam, ze opende de deur, ze zei, weet je die mensen doen dat, maar het is tegen mijn wil, als ze je mishandelen, ik voel me slecht, ik ben een vrouw met kinderen, ik sympathiseer met je, ze liet me gaan, ik ging met haar.Hoe heet ze? Zei ze niet , ik kan me enkel sol herinneren, dat was een, die man is heel gek Waarom? Hij heeft mijn hoofd geslagen, mijn hoofd in het water ja. Ze zeiden, Sol sol "cat", dat betekent stop. Waar ging u met de vrouw? Naar Singjang Gambia of Senegal? Casamance, Senegal, ze zei, blijf hier de nacht, in de compound, vroeg in de morgen gaan ze je helpen, ze gaf me geld om naar Ziguinchor (Z.) te gaan, daar heb ik verwanten. Hoe heten die? Die man, is daar, B.F., hij is familie van mijn moeder en U.F., en hun moeder is M.S., mijn moeders zus. Hoe lang was u onderweg naar Z. ? In de morgen hielpen ze me, van sinjang, een auto om te gaan Maar hoe lang? We gingen naar bindjona en dan z. het is 6 uur s ochtends, 4 in de namiddag." Zo weet u eigenlijk enkel dat M.B. een hoog figuur is in de MFDC omdat een vrouw, waarvan u de naam niet weet én die u eerst overvalt (CGVS p. 18), u het later zegt. U weet tevens niet echt waarom deze vrouw u dan helpt, het moet voor haar een erg groot risico zijn, of hoe de MFDC weet dat u net die dag op die weg bent (CGVS p. 32), M.B. heeft u immers nooit eerder bedreigd (CGVS p. 31), maar was enkel niet vriendelijk tegen u. Bovendien kan er een mate van **gesolliciteerdheid** toegewezen worden aan uw asielmotieven. Zo geeft u zelf aan zaken op te zoeken en komen de feiten die u voor zichzelf inroept overeen met artikels die u indient, maar die niet over uw persoon handelen. U wordt er op gewezen dat u zaken opzoekt (CGVS p. 29) "Weet ik niet meer, misschien als je mdfc kidnap foni man ingeeft, zie je misschien de resultaten, dat gebeurt in 2017. Was dat de inspiratie voor wat u nu verteld hebt? Hoe Het is niet de eerste keer dat u zegt dat u iets opzoekt op internet, of ik het moet opzoeken, dus zo lijkt alsof u zaken opzoekt om aan u zelf te linken? Ik bedoelde de oplossing hoe ik hier asiel kan hebben, ik wil niet illegaal zijn, de man die me bracht hier, zei ga naar Duitsland, ik zei nee, ik moet hier bescherming zoeken, hier, ik moet eerlijk zijn of ik bescherming krijg of niet, ze gaan je zeggen waarom niet in dat land, als ik in ander land ben, waar je eerst gaat, wat ga ik dan zeggen, het is beter, als ik echt probleem heb, dat ik me presenteer bij jullie als jullie me kunnen helpen, kan het helpen. (CGVS p. 30)". Over de door u ingediende documenten stelt het CGVS dat het niet twijfelt aan uw studies, noch uw beroep als verpleger of uw opleidingen die u genoot omtrent VGV. Ook twijfelt het CGVS er niet aan dat u een taxi bezit en hiervoor de nodige documenten heeft, idem voor uw grond in Sanyang of klant bent van Trust Bank. Opmerkelijk is het wel dat u de grond in Sanyang, dewelke u koopt om er een eigen compound op te plaatsen (CGVS p. 22), al verkoopt op 1 april 2017 (zie administratief dossier), terwijl de problemen die u uit Gambia brengen pas plaatsvinden op 14 april 2017 (CGVS p. 5). U stelt zelf dat u het geld gebruikt heeft voor uw reis (cf. supra), ook dit toont aan dat u op een andere manier uw reis gepland heeft dan u zelf aangeeft en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Over de artikels die u indient, geeft u zelf aan dat het gaat om de algemene situatie in uw land (CGVS p. 6) en u er nergens persoonlijk in vermeldt wordt (CGVS p. 28) en ook hier blijft u vaag ; "U dient al die artikels over de algemene situatie, maar enig artikel over u dan? In kranten of zo, over mij?

Ja Nee in afrika, is het heel moeilijk voor journalisten om bepaalde zaken te bedocumenten, access naar media, heel moeilijk." De ingediende artikels dragen dan ook niets bij aan uw persoonlijke vrees. In het algemeen kan gesteld worden dat deze artikels aanbrengen dat het eerder lijkt alsof u inspiratie haalt uit deze artikels, in combinatie met uw verklaringen die in de richting van opzoeken wijzen (CGVS p. 29) Over het artikel over gedwongen huwelijk van The Guardian en het artikel van News.Trust over hetzelfde onderwerp, merkt het CGVS op dat Gambia er zelfs niet in vermeld wordt, het louter aantonen dat mannen ook in gedwongen huwelijken verwikkeld raken, brengt niets bij aan uw persoonlijke motieven. Ook het artikel van The Point over gedwongen huwelijk in Gambia zelf vermeldt mannen slechts zijdelings. Het artikel, waarin het gaat over de MFDC-rebellen in de late jaren '90 en vroege jaren 2000 brengt ook niets bij over uw eigen aanvraag, hetzelfde kan gesteld worden over de artikels die u indient omtrent een gewapende overval in Gambia of hekserij in Gambia.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 december 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij benadrukt dat hij het financieel bijzonder goed had in zijn land, dat hij na de problemen met de MFDC rebellen *"al haar hebben en houden [heeft] moeten achterlaten en - met de hulp van een smokkelaar - het land [heeft] moeten ontvluchten"*.

Hij legt uit dat de smokkelaar hem meedeelde *"dat hij alles voor haar zou regelen, stap voor stap"*, dat *"hij zou alles regelen, verzoekende partij moet enkele haar vingerafdrukken geven, een foto meenemen en een op voorhand geschreven tekst overschrijven, de smokkelaar zou de rest regelen"*.

Dat verzoeker via Gambia is gereisd terwijl hij zich in Senegal bevond wijt hij aan het feit dat hij hierover *"geen enkele zeggenschap"* had: hij *"deed zoals haar werd opgedragen door de smokkelaar. De smokkelaar had zijn eigen kanalen en werkwijze die hij onmogelijk zou (kunnen) aanpassen op vraag van verzoekende partij."*

Verzoeker stelt dat hij geen bescherming zocht in Gambia omdat hij niet wist wie hij kon vertrouwen, *"noch de politie, noch de overheid"*: *"De overheid heeft tevens geen enkele vat op de rebellen, vele van de rebellen maken zelf deel uit van de overheid."* Hij meent dat hij *"dan ook niet zomaar klacht [kon] indienen bij de politie en hopen dat zij haar zouden beschermen"*.

Volgens verzoeker is er *"een verschil tussen enerzijds een klacht indienen bij de politie omwille van de beschadiging van een voertuig, waar verzoekende partij bewijzen van had en anderzijds een klacht over een gedwongen huwelijk die door de politie als een privé aangelegenheid wordt beschouwd en waar men niet in zou tussenkomen"*.

Verzoeker *"weet ook niet waarom haar familie de ziekte van haar neef verborgen houdt. Zij heeft altijd een moeilijke relatie gehad met haar familie. Die koesterde altijd jaloerse gevoelens omwille van het succes van verzoekende partij. [...] Na zijn dood, trachtte de familie van verzoekende partij haar te doen huwen met de weduwe van de neef, verzoekende partij vermoedt om via deze weduwe aan het rijkdom en succes van verzoekende partij te kunnen. Verzoekende partij kon zich niet onttrekken aan haar familie."*

Hij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing *“te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor (i) M.B. en de MDFC-rebellen omdat de vrouw van M.B. bij hem klant was voor de behandeling van seksueel overdraagbare aandoeningen en om contraceptie te verkrijgen; (ii) zijn familie die van hem verlangt dat hij trouwt met de weduwe van zijn neef.

2.3.2. De door verzoeker verklaarde ontvoering, vasthouding en mishandeling door M.B. en de MDFC-rebellen in het Foni-district is weinig geloofwaardig. Verzoeker gaf immers zelf aan dat hij nooit eerder problemen kende met M.B. en dat M.B. hem zelfs nooit eerder aansprak, waarschuwde of enigszins bedreigde (*“Nee, maar die keer ik naar zijn huis ging, naar S., hij was niet welcoming, ik voelde dat ik niet welkom was, dat hij niet blij was met mij daar, ik heb mijn stay dus kort gehouden en ging weg, maar nooit eerder bedreigd.”*; notities persoonlijk onderhoud, hierna ‘gehoor’, p. 32). Dat M.B. plots overgaat tot een dergelijke verregaande actie, terwijl verzoeker zijn vrouw S. al meer dan een jaar kende en hielp (*“Ja, S., ze kwam zelfs naar mijn plaats in Sanyang, ze vertrouwde, me over haar problemen, ze kwam voor familyplanning. [...] Ze had STI's, daar gaf ik haar treatment voor.”*; gehoor, p. 18), is niet aannemelijk.

2.3.3. Bovendien geeft verzoeker zelf aan dat de rebellen actief zijn in het Foni-district op de grens met Senegal (gehoor, p. 6, 17-18), waar hij weg zou kunnen blijven indien hij werkelijk een vrees koestert voor de rebellen, gezien hij daar niet woont maar enkel professioneel actief is (gehoor, p. 3).

2.3.4. Waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat hij het financieel bijzonder goed had in zijn land en dat hij na de problemen met de MDFC rebellen *“al haar hebben en houden [heeft] moeten achterlaten en - met de hulp van een smokkelaar - het land [heeft] moeten ontvluchten”*, merkt de Raad op dat verzoeker tijdens zijn gehoor zelf anderszins beweerde dat hij het financieel gezien niet makkelijk heeft en dat zijn familieleden ten onrechte denken dat hij rijk is (*“Ze denken dat ik geld heb, ik struggle, eigenlijk, ik werk elke dag 15 uur, voor mezelf, maar zij denken dat ik geld heb ja daarom.”*; gehoor, p. 27).

2.3.5. Ook de problemen met zijn familie - die eist dat hij trouwt met de weduwe van zijn neef - maakt verzoeker niet aannemelijk, gezien zijn verklaringen over de verhouding met zijn familie geenszins coherent zijn.

Zo stelde hij enerzijds meermaals uitdrukkelijk dat hij zichzelf onderhoudt en dat hij van zijn familie geen hulp krijgt (gehoor, p. 15), wat ook blijkt uit het feit dat hij zijn eigen hogere studies betaalde (gehoor, p. 10), een eigen apotheek heeft, een grond in Sanyang bezit en er ook een huis huurt. Dat verzoeker dan anderzijds aanvoert dat hij door zijn moeder gedwongen werd te trouwen met J.S., wat hij onmogelijk kon weigeren (gehoor, p. 11-12), en dat hij zijn land moest ontvluchten uit vrees om te moeten huwen met de weduwe van zijn neef (gehoor, p. 11-13), strookt geenszins met zijn geschetste profiel van een ambitieuze, gedreven, zelfstandige en onafhankelijke man.

2.3.6. Verzoekers bewering dat hij denkt dat hij behekst werd door zijn oom, waarna hij gezondheidsproblemen kende (gehoor, p. 14), is een opinie waarvan de gezondheidsproblemen niet objectief gestaafd worden. Dit daargelaten de vaststelling dat het opvallend is dat verzoeker hier als opgeleide verpleger, die actief is in de gezondheidssector en taboe-doorbrekend werk verricht, zelf geen bedenkingen bij heeft. Hoe dan ook is de beweerde beheksing, aldus zijn eigen verklaringen, niet de reden voor zijn vlucht (gehoor, 14).

2.3.7. De Raad ziet overigens niet in waarom verzoeker, indien de door hem beweerde familiale omstandigheden en problemen waarachtig zijn, ervoor zou kiezen om steeds in de familiecompound te blijven wonen, waar ook de betreffende moeder, oom en neef verblijven (gehoor, p. 6). Temeer daar hij meent dat familieleden eerder zijn taxi zouden hebben gevandaliseerd en hij hiervoor de politie liet komen (gehoor, p. 31-32), waarvan hij op het Commissariaat-generaal foto's neergelegde. Verzoeker zou zich met zijn gezin immers elders kunnen vestigen, gezien hij zelfs over een eigen grond in Sanyang beschikt en er ook een huis huurt (gehoor, p. 32). De stelling in het verzoekschrift dat *"verzoekende partij kon zich niet onttrekken aan haar familie"* kan dan ook geenszins gevolgd worden.

2.3.8. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de problemen met de MDRC-rebellen en met zijn familie, *quod non in casu*, blijkt dat verzoeker heeft nagelaten bescherming te zoeken bij de Gambiaanse autoriteiten. Internationale bescherming kan echter enkel worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, wat verzoeker kennelijk heeft nagelaten.

2.3.9. Waar hij tijdens zijn gehoor aangaf dat hij voor zijn probleem met de rebellen geen hulp zocht bij de autoriteiten omdat de Jola in de politie zitten en zij de Madinka - waartoe hij behoort - viseren, merkt de Raad op dat dit genuanceerd wordt door zijn verdere verklaringen dat niet alle Jola tegen de Madinka zijn, dat ook gemengde huwelijken mogelijk zijn (gehoor, p. 22) en dat hij zelf een buitenechtelijke relatie heeft met iemand van de Jola-etnie (gehoor, p. 22). De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker geen bescherming zocht tegen de rebellen in Gambia omdat hij niet wist wie hij kon vertrouwen, *"noch de politie, noch de overheid"* en omdat *"de overheid tevens geen enkele vat op de rebellen [heeft], vele van de rebellen maken zelf deel uit van de overheid"* kan zijn nalatigheid evenmin verschonen. Zo gaf hij zelf aan dat de nieuwe president geen bondgenoot van de MDRC is en de rebellen bevecht (gehoor, p. 16-17) en dat hij als FGM-activist wél de bescherming van de overheid tegen de MDRC kan invoeren (gehoor, p. 29). Bovendien heeft verzoeker tevens nagelaten in Senegal bescherming te zoeken, terwijl hij wist dat de Senegalese autoriteiten de MDRC-rebellen bevechten (*"Nee, ik ging er niet, het is beter dat je die rebellen ontwikkelt, dan naar leger of soldaten gaat, ze konden al die jaren al niets aan hen doen, ik vind als je er gaat, gewoon waste of time, ze gaan nooit je probleem oplossen, ik wil gewoon wegblijven van hen, veel dingen jagen me op, enige optie, heel die regio ontvluchten en een nieuw leven, elders."*; gehoor, p. 28).

2.3.10. Verzoeker ondernam evenmin een poging om bescherming te zoeken bij de autoriteiten om aan de problemen met zijn familie te ontkomen. Zijn beweringen op het Commissariaat-generaal dat men in Afrika niet naar de politie gaat in verband met familie (*"In afrika, je neemt ze niet naar de politie, je familie. [...] In afrika gaan mensen niet naar de politie voor hun familie."*; gehoor, p. 14, 16) worden ondermijnd door zijn eigen verklaringen dat hij in juli 2016 reeds de politie liet komen omdat hij zijn familieleden ervan verdacht zijn taxi beschadigd te hebben (gehoor, p. 31). De uitleg in het verzoekschrift dat er *"een verschil [is] tussen enerzijds een klacht indienen bij de politie omwille van de beschadiging van een voertuig, waar verzoekende partij bewijzen van had en anderzijds een klacht over een gedwongen huwelijk die door de politie als een privé aangelegenheid wordt beschouwd en waar men niet in zou tussenkomen"* strookt niet met zijn eerdere algemene stelling dat *"In afrika gaan mensen niet naar de politie voor hun familie."* (gehoor, p. 16).

Het kan evenmin uitleggen waarom verzoeker voor de beschadiging van een voertuig door familieleden reeds naar de politie ging, doch voor een serieuzer feit - waarvoor hij meent zijn land te moeten ontvluchten - weigert (te proberen) eerst de bescherming van de autoriteiten in te roepen.

2.3.11. Gelet op bovenstaande vaststellingen hecht de Raad geen geloof aan de door verzoeker beweerde problemen met de MDFC-rebellen en zijn familie, noch aan het feit dat hij - indien de feiten alsnog waarachtig zouden zijn - hiervoor in Gambia geen bescherming zou kunnen krijgen.

2.3.12. Dat verzoeker in werkelijkheid om andere redenen zijn land verliet, blijkt verder uit zijn vage en wisselende verklaringen over het verkrijgen van zijn Schengenvisum, waar hij aanvankelijk beweerde *"Ze vroegen me niets, hij was er, hij regelt alles, ik moest enkel vinger afdruk en foto laten nemen, hij betaalde het geld, ik weet niet hoe veel, hij deed alles."* om vervolgens, na confrontatie met de visumlaanvraag in zijn handschrift, te moeten toegeven dat hij zelf de aanvraag invulde (gehoor, p. 25-26).

2.3.13. Ook de vaststelling dat verzoekers visumdossier een *"Request for VISA to enter Belgium"* van *"Exchange Crossroad for Economic Integration of Associated Cooperative"* bevat, gedateerd op 4 april 2017, zijnde voor de ambush door de rebellen op 14 april 2017 en dus vóór de aanleiding van zijn vlucht had plaatsgevonden, en dat hij de Europese conferentie (*"28th Meeting of ACP-EU Economic and Social Interest Groups"*) op 15 en 16 mei 2017 bijwoonde alvorens op 24 mei 2017 asiel aan te vragen, wijst erop dat verzoeker reeds eerder dan hij beweerde zijn vertrek naar Europa plande en in werkelijkheid om andere motieven uit Gambia vertrok.

2.3.14. Ten slotte blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij vanuit Dakar, Senegal, zijn visum regelde, maar voor zijn vlucht naar Europa terugkeerde naar Gambia - het land dat hij omwille van problemen zou zijn ontvlucht -, terwijl het door hem genomen vliegtuig vervolgens via Dakar vliegt (gehoor, p. 4-5). Dat verzoeker het risico nam om nog terug te keren naar Gambia ondermijnt dan ook de ernst van de door hem gevreesde vervolging. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoeker hierover *"geen enkele zeggenschap"* had, dat hij *"deed zoals haar werd opgedragen door de smokkelaar"* en dat *"de smokkelaar zijn eigen kanalen en werkwijze [had] die hij onmogelijk zou (kunnen) aanpassen op vraag van verzoekende partij"* zijn geenszins aannemelijk, gezien het in hoofde van de smokkelaar eveneens onlogisch is dat hij het visum en vertrek voor verzoeker kan regelen terwijl die zich in Dakar bevindt, doch verzoeker daarna moet laten terugkeren naar Gambia om dan vervolgens terug via Dakar naar Europa te vliegen.

2.3.15. De op het Commissariaat-generaal voorgelegde artikelen over gebeurtenissen en de algemene situatie in Gambia - artikelen van The Guardian, fas.org, News Trust, Pa Nderry, The Independent, The Point, Bright Education, en twee artikelen zonder bron - betreffen geenszins verzoeker zelf of de door hem aangehaalde persoonlijke problemen. Een verwijzing naar artikelen over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.16. De overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde stukken - registratie als verpleger, certificaat van Wassukafo, schoolkaart, resultatenkaart van Gambia College, bewijs van een opleiding voor Community Health gevolgd, kaart van het ministerie voor Health en Social Welfare als state registered nurse, loonafschrift van dit ministerie, verzekeringsbewijs van een wagen, licentie voor deze wagen, aankoopbewijs van deze wagen, foto's van de apotheek, rekeningen van de apotheek, bewijs voor de aankoop van de grond in Sanyang en bankafschrift van Trust Bank - hebben betrekking op zijn studies, beroep, opleidingen en bezittingen en doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangaande zijn asielrelaas.

2.3.17. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Gambia een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK